

PARLAMENT DE CATALUNYA

**Presidència
de l'honorable Sr. Joan Casanovas**

DIARI DE SESSIONS

Sessió del dia 9 de novembre del 1933

SUMARI

A les cinc i trenta cinc minuts de la tarda s'obre la sessió, sota la presidència de l'honorable senyor Joan Casanovas.

Lectura i aprovació de l'acta de la sessió anterior.

Lectura d'un Projecte de Llei referent a la permuta d'una parcel·la de terreny. Passa a la Comissió corresponent.

L'honorable senyor President, a prec de molts senyors Diputats, per raó de la campanya electoral, proposa a la Cambra la suspensió de les sessions.

Manifestacions dels senyors Xirau, Ventosa i Calvell, Serra i Moret i Tauler.

Amb el vot en contra de la Minoria Nacionalista d'Esquerra, resta acordada la suspensió de les sessions, amb la fórmula de què per a la pròxima s'avisarà a domicili.

S'aixeca la sessió a tres quarts de sis i cinc minuts de la tarda.

S'obre la sessió a les cinc i trenta cinc minuts de la tarda, sota la presidència de l'honorable senyor Joan Casanovas.

Al banc roig hi ha els honorables senyors Conseller Primer i Consellers de Justícia i Dret i d'Agricultura i Economia.

Es llegida i aprovada l'acta de la sessió anterior.

Lectura d'un Projecte de Llei referent a la permuta d'una parcel·la de terreny

(El senyor Secretari dóna lectura al següent :)

DECRET

«Com a President de la Generalitat de Catalunya, a proposta del Conseller de Finances i d'acord amb el Consell,

He resolt :

Autoritzar el Conseller de Finances per a presentar al Parlament un Projecte de Llei facultant la Comissaria de Lleida per a la permuta d'una parcel·la de terreny procedent d'una finca radicada a la ciutat de Lleida, pertanyent a la Generalitat, amb una altra parcel·la collindant amb aquella, pròpia de la senyora Neus Roure.

Barcelona, 9 d'octubre del 1933. — Francesc Macià. — El Conseller de Finances, M. Santaló.»

(El senyor Conseller de Finances ocupa la Tribuna de Consellers i llegeix el següent Projecte de Llei :)

«AL PARLAMENT DE CATALUNYA

La Comissaria de Lleida demana autorització per a permutar una parcel·la que integra un immoble propietat de la Generalitat radicat a la ciu-

tat de Lleida per una altre que forma part d'una finca collindant que pertany a la senyora Neus Roure, acompanyant amb la petició l'expedient instruït amb virtut d'instància de la interessada. Del propi expedient i del plànol signat per l'Arquitecte de la Comissaria resulta que la senyora Roure és propietària d'una finca lldant amb la carretera d'Oscà, amb un camí, amb l'alludida finca de la Generalitat i amb els carrers de Sant Martí i de Pau Iglésias, i que la Generalitat és propietària de l'immoble descrit amb el número 14 de l'inventari de béns redactat per l'esmentada Comissaria en data 1.ª de novembre del 1932, i qual lldant amb l'esmentada finca de la senyora Neus Roure, amb el carrer de Sant Martí, amb la Presó, amb el camí de Ronda i amb l'Església de Sant Martí. En l'indicat plànol i un altre signat pel mateix arquitecte i pel senyor Manuel Cases, Arquitecte designat per la senyora Roure en el mes de febrer d'enguany, unit a l'expedient, consta assenyalada amb les lletres A, B, C, A, la parcel·la l'adquisició de la qual, a títol de permuta, es proposa a favor de la Generalitat i amb les lletres C, D, E, F, C, la parcel·la que pel mateix títol ha d'adquirir la senyora Neus Roure. La permuta es proposa fer en la proporció d'un pam i quart que cedirà la Generalitat per un pam de terreny propietat de la dita senyora Roure, tota vegada que amb l'adquisició de la parcel·la de la dita senyora l'alludit immoble de la Generalitat tindrà sortida al carrer de Pau Iglésias, la qual és una millora notable per al mateix.

De l'examen de l'expedient de referència resulta que s'han produït els informes de l'Arquitecte de la Comissaria de Lleida i del Negociat corresponent (precedits de la fixació dels llindars d'ambdues finques realitzada pel dit Arquitecte i el que representava a la senyora Roure), i que aquesta proposta de permuta, acceptada per la interessada que s'esmenta, s'estima convenient als interessos de la Generalitat, per quant aquesta finca (corresponent al número 14 de l'inventari general del patrimoni de la Generalitat a Lleida), tindrà uns patis amb doble façana als carrers de Pau Iglésias i Sant Martí, en una llargada dues vegades major que els posseïts en l'actualitat en el primer, sense minvar els llindars amb el segon.

Per les raons exposades, i en compliment del precepte de l'art. 78 de l'Estatut interior, segons el qual el Consell no pot procedir a l'alienació de béns immobles propietat de la Generalitat, sense que sigui autoritzada per una Llei, el Conseller de Finances, d'acord amb el Consell Executiu, té l'honor de sotmetre al Parlament de Catalunya el següent

PROJECTE DE LLEI

Article únic. S'autoritza la Comissaria de Lleida per a permutar una parcel·la de terreny procedent de la finca situada en la ciutat de Lleida, descrita de número 14 en l'inventari dels béns de la Generalitat formulat per l'esmentada Comissaria, lldant amb la finca pròpia de la senyora Neus Roure, amb el carrer de Sant Martí, amb la Presó, amb el camí de Ronda i amb l'Església de Sant Martí, amb una altra parcel·la que se se-

gregarà de la finca de l'esmentada senyora Roure, lldant amb la carretera d'Oscà, amb un camí amb l'alludida finca de la Generalitat i amb els carrers de Sant Martí i de Pau Iglésias, assenyalades ambdues parcel·les respectivament amb les lletres A, B, C, A, i C, D, E, F, C, en el plànol signat pels Arquitectes de la Comissaria i de la senyora Neus Roure, atorgant-se la permuta en la proporció d'un pam i quart que cedirà la Generalitat per un pam de terreny propietat de la senyora Roure, tota vegada que, en virtut de la permuta la finca de propietat de la Generalitat a la qual s'incorporarà l'esmentada parcel·la, donarà al carrer de Pau Iglésias, el qual no té avui sortida, sense abonament de cap quantitat per part de la Generalitat ni de la senyora Roure, per no existir plus vàlua i amb la condició de què l'esmentada senyora Neus Roure aboni les despeses que ocasioni la formalització de la permuta.

Barcelona, 9 d'octubre del 1933. — El Conseller Primer, M. Santaló. — El Conseller de Finances, M. Santaló.»

Proposició de suspensió de les sessions durant el període electoral

El Sr. PRESIDENT : Senyors Diputats : Havent-se acostat a la Presidència molts dels senyors Diputats per a significar-li la impossibilitat d'assistir durant aquests dies a les sessions de la Cambra...

El Sr. XIRAU : Demano per parlar.

(Entra el senyor Conseller de Cultura.)

El Sr. PRESIDENT : ... per tal d'intervenir en les campanyes electorals, la Presidència, creient que això pot portar una inassistència de senyors Diputats a la Cambra que dificulti les seves deliberacions normals, creu que ha de sotmetre a la consideració dels senyors Diputats la necessitat de suspendre per uns quants dies les sessions amb la fórmula de què per a la pròxima s'avisarà a domicili. Té la paraula el senyor Xirau.

El Sr. XIRAU : Senyors Diputats : És per a mostrar la disconformitat, en nom d'aquesta Minoria, a la proposta que acaba de fer l'honorable senyor President de la Cambra, per creure que, havent-hi pendants algunes Lleis, com la discussió del Dictamen de la Comissió de Justícia i Dret sobre el Projecte de Llei creant el Tribunal de Cassació a Catalunya i la discussió del Dictamen de la Comissió especial sobre el projecte de Llei de Contractes de Conreu, de molta importància, fóra convenient no tancar aquest Parlament. Respecte al primer, perquè no es pot portar a cap d'una manera efectiva i completa al traspàs de serveis, en aquest aspecte de Justícia i Dret, fins que sigui aprovat; respecte del segon, per la importància extraordinària que té. Per aquestes consideracions, aquesta Minoria fa notar el seu punt de vista: contrari a la proposició que acaba de fer en nom de molt sectors de la Cambra l'honorable senyor President.

El Sr. VENTOSA I CALVELL : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Ventosa i Calvell.

El Sr. VENTOSA I CALVELL : Hi ha, senyors Diputats, un article de l'Estatut Interior de Catalunya, que és l'art. 27, en el qual s'estableix que el Parlament es reunirà cada any el 1.er d'octubre i el 1.er de maig, i que, en cada període, hi haurà sessions durant dos mesos consecutius. Nosaltres entenem que això és un precepte constitucional d'obligada observància. Per consegüent, nosaltres, si fos simplement per qualsevol raó que no vingués justificada, ens oposaríem i reclamariem el compliment d'aquest precepte constitucional. Ara, nosaltres ens hem de fer càrrec d'una realitat. Positivament, és notori, tothom pot observar que avui pesen damunt el Parlament preocupacions que treuen, potser, dels debats la necessària eficàcia en la deliberació. Nosaltres creiem que, tant o més important que la lletra mateixa de la Llei, és que el Parlament pugui col·laborar en els debats amb la necessària eficàcia. Nosaltres, per tant no ens oposaríem a què se suspenguessin les sessions d'aquest Parlament pels breus dies que puguin manca fins a l'assenyalat per a la celebració de les eleccions, sempre i quan no hi hagués per part d'un grup una invocació d'un precepte constitucional taxatiu i terminant per a oposar-s'hi, perquè en aquest cas ens trobaríem davant del dret d'una Minoria que ha d'ésser amparat. Si és simplement expressió d'un criteri, nosaltres exposem el nostre, que no és advers a la suspensió d'aquestes sessions, però entenent que per damunt de tot hi hauria d'haver el compliment estricte d'un precepte constitucional si fos reclamat per algun dels grups de la Cambra.

(*Entra el senyor Conseller de Governació.*)

El Sr. SERRA I MORET : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Serra i Moret.

El Sr. SERRA I MORET : Indubtablement existeix, senyors Diputats, el precepte constitucional que obliga, com ha dit molt bé el senyor Ventosa i Calvell, a mantenir les sessions per un període no menor a dos mesos. No obstant, nosaltres, que hem estat els que hem dictat aquest precepte, li hem de donar una recta interpretació, i la interpretació — al meu entendre, i crec que amb això exposo el parer de la meua Minoria —, és que més que altra cosa es persegueix amb aquest precepte constitucional qualsevol abús del Poder executiu que pogués impedir la reunió del Parlament durant aquest dos mesos, però no pot impedir de cap manera el que el mateix Parlament acordi una petita suspensió per a dedicar-se, sobretot en un període com el present en què, com ha dit molt bé el senyor Ventosa i Calvell,

els Diputats estan en general completament absents en la seva atenció per altres qüestions que no són precisament les que es debaten dintre el Parlament i que convé de totes maneres que el Parlament mantingui la seva eficàcia i pugui discutir les Lleis en un ambient de serenitat i en un ambient d'objectivitat que potser no és aquest el més propici i que, per tant, fóra molt convenient, al nostre entendre, que el Parlament suspengués uns dies les seves sessions, amb la qual cosa no s'infringeix el precepte constitucional, sinó que no es fa res més que donar un petit recés per a després reprendre les tasques, fins i tot amb una orientació major, per quant nosaltres tindrem després d'aquest petit recés la orientació que ens doni el poble respecte les seves opinions i, per consegüent, les Lleis que haurem de dictar posteriorment tindran una major autoritat per anar avalades per la nostra interpretació del sentit popular en les eleccions que venen.

El Sr. PRESIDENT : Ha de fer alguna altra manifestació el senyor Xirau?

El Sr. XIRAU : Només dir, senzillament — molt agraït a la deferència de la Presidència —, que aquesta Minoria creu que la recta i justa interpretació de l'Estatut fóra que no se suspenguessin les sessions del Parlament, sinó que aquests dos mesos, com una garantia per a tothom, les sessions tinguessin lloc d'una manera seguida, sense interrupció.

El Sr. TAULER : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Tauler.

El Sr. TAULER : Potser fins seria innecessari, però creu la Majoria que ha de fer constar davant la Cambra que creu acceptable i s'adhereix a la proposta de l'honorable senyor President d'aquest Parlament davant la realitat dels fets i la manca involuntària d'assistència dels senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : La Presidència agraeix les manifestacions que han fet els senyors Xirau, Ventosa i Calvell, Serra i Moret i Tauler i sotmet a la consideració de la Cambra la conveniència d'acordar la suspensió de les sessions. ¿S'acorda, doncs, la suspensió de les sessions amb la fórmula de què per a la pròxima s'avisarà a domicili? (*Assentiment.*)

El Sr. LLUHÍ : Amb el vot en contra de la nostra Minoria.

El Sr. PRESIDENT : Naturalment, que les observacions que s'han fet constaran en acta. Resta acordat així. Per la pròxima s'avisarà a domicili.

(*A les sis i cinquanta minuts de la vetlla s'acaba la sessió.*)

